

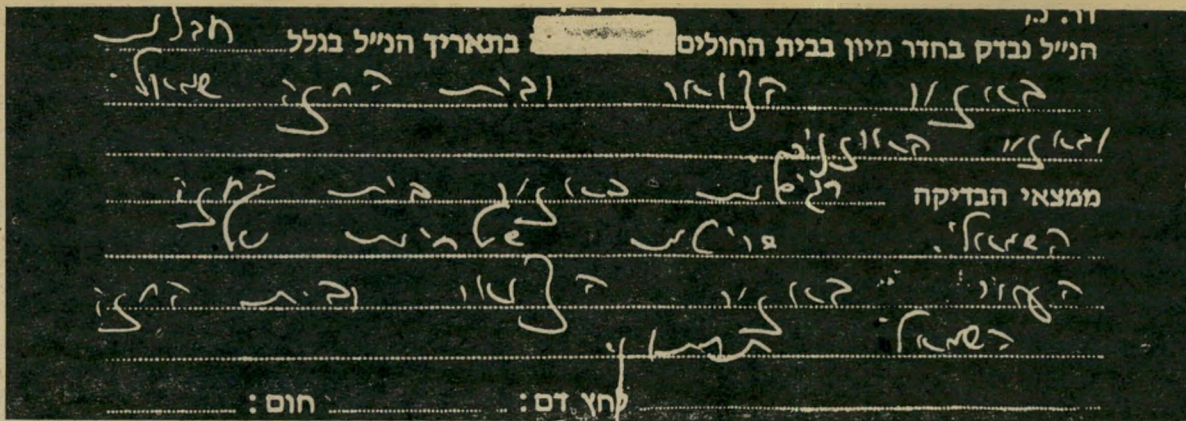
במדינה

(המשך מעמוד 63)

הפלטונים לישות לאומית" מה זאת "ישות לאומית"?

צוקר: היעד שלנו הוא דעת-הקהל בישראל. היסטוריה להשתמש במצע שלנו במילים "הגדרה עצמית", "הגדרה עצמית" מוזהה עם אורי אבנרי, מאיר פעיל ומיפי לגת של... רצינו להגיד את אותו הדבר, אבל במילים המעוררות פחות התנגדות. רצינו להגיע אל שיכבה רחבה יותר של החברה הישראלית, להישאר אירגון-גג ל- כוחות-השלום. יש לנו אפילו שניים מתוך 12 חברי-הכנסת של המפד"ל.

פוקוס: במה שונה "הישות הלאומית" מן ה- "אוטונומיה" של בגין?
צוקר: בינד לבני, "ישות לאומית" פירושה "הגדרה עצמית".

התעודה הרפואית של חדר-המיון של המרכז הרפואי "ברזילי" באשקלון
מיקרה און

דרכי אדם

מדוע דווקא נסים

החודשה שסירב

דהתאשפז, איים

בטלפון על השר ללא תיכ

המרכזנית בלישכת ראש-הממשלה נדהמה לשמע האימים שהופנו מעברו השני של קריה-טלפון כלפי השר בלי-תיק משה נסים. היא מיהלה להעביר את השיחה לממונה עליה. גם באוזני הממונה השמיע המטלפן האלמוני את האימים על השר, אך משנש- אל מדוע הוא מאיים, ניתק את השיחה בהבטיחו לטלפן שוב.

כעבור פחות מחצית השעה קיים את הבטחתו וטלפן, כשהוא חוזר על אימויו. הפעם הודה בשם אברהם יצחקי וסיפר כי הוא חוללה-נפש וכי היה מאושפז פע- מים אחדות בבית-החולים הפסיכיאטרי אברבנאל בבתים.

גם בשיחה זו לא ידע המטלפן-החולה להסביר מדוע הוא מאיים על השר נסים. מלישכת ראש-הממשלה טלפנו למיטרה, וזו הפנתה אותם לבית-החולים אברבנאל, על מנת שהרופא התורן יוציא צוראי-ש- פוז נגד החולה המוכר לבית-החולים. הרופא סירב, כפי שאכן מחייב אותו החוק, למסור אינפורמציה אודות החולה.

בחקירה קצרה התברר שהמאיים, שהוא גבר בן 40 המתגורר ברמת-גן, אכן היה מאושפז בבית-החולים בבתים. יומיים לפני שהתקשר ללישכת ראש-הממשלה נב-

כשהוא מקלל אותי: ינעל ראבכ, תסתום את הפה. יא מניאק!

"אני בכלל לא דיברתי. הייתי המום. לא ידעתי שהוא שוטר, כי הוא לא הור דהה ולא היה במדים. בהתחלה חשבתי כי הוא אחד העבריינים שאיתם אני בקשר, במיסגרת תפקידי במיטרה צבאית. שרוצה להתנקם בי. אחר כך, כשהבנתי מה הולך, ביקשתי ממנו להציג תעודת שוטר. הוא סירב. השוטר השני שנשא-ר במכונית ושמו מרדכי טופו, הוציא ממרי- חק כמה מטרים את התעודה. זה היה בחושך. הוא ניפנף בתעודה והשוטר הרא- שון צעק עלי להיכנס לרכב.

"סירבתי. עדיין לא היה ברור לי אם אלה שוטרים או עבריינים. השוטרים התי- קשרו כנראה לעזרה. הופיעו שתי ניידות. מתוך הניידות קפצו כעשרה שוטרים. אחד מהם, סמל מיטרה בשם שלוה, התחיל לצעוק עלי: "אתה מתנגד למעצר, יא מני- יאק!" והתחיל לבעוט בי. השוטר ז'וז'ו הוציא את בלון הגז המדמי. והתני לי בפרצוף. הכניסו אותי בכוח לניידת ושם, באותה הזדמנות, הרביצו לי עוד קצת. אחר כך הוכנסתי לתא-מעצר. אחי שהיה איתי התבקש לא להתערב במה שקורה. "הייתי עצור עד למחרת בבוקר על תקיפת שוטרים. בבוקר לקחו אותי לבית- החולים".

נקב באוזן. בבדיקה רפואית נמצאו על קאפה סימני חבלה — על המצח, בצוואר, בחזה ומתחת לברך ימין. לדברי קאפה, אמר השוטר ז'וז'ו לרר פא, כאשר היה בבדיקה הרפואית בבית- החולים, כי לא יבדוק אותו אלא בדיקה שיטתית. את הבדיקות עשה החייל מאוחר יותר, במיסגרת הצבא. למחרת היום הוא שוחרר בערבות של 5000 לירות ודיווח על המיקרה למפקדיו.

אחיו של יואב קאפה, שלום, טוען כי גם הוא הוכה על-ידי השוטרים. בבדיקה רפואית במרפאת בית-החולים ברזילי בי- אשקלון נמצא כי האח סובל מכאבים חז- קים באוזניו. אוון שמאל דוממת. באוון ימין נמצא נקב גדול עם סימנים של חבלה טריה וקרישידים.

טוען קאפה: "בסך הכל הלכתי להש- תין אחרי שיצאתי מחתונה. אני משרת כבר כמה שנים במיטרה הצבאית וזר- הלי החקירות והמעצרים ידועים לי. אולם אף פעם לא נתקלתי ביחס כה משפיל כמו מצד השוטרים באשקלון. אני אלך פה עד הסוף. אכתוב מיכתבים לכל ה- גורמים האחראים ולא אוותר. זה לא יתכן שכמה שוטרים, שאין להם מה לעשות בלילה, יטפלו לאזרחים חפים מפשע ויכו אותם באכזריות כשהם עצמם מסרבים להודות".

תגובתו של סגן-ניצב אברהם מלכה, דר- בר מרחב הנגב: "באותו הלילה יצאה ניידת מיטרה לסיור מודיעיני בשטח. לפתע הם שמעו צעקות. השוטרים ראו שלושה בחורים, שאחד מהם היה שתוי, שהגיבו בקללות ובאימים על נסיונם של השוטרים להרגיע אותם.

"כאשר הודה השוטרים, לקח אחד ה- צעירים את תעודת השוטר של מרדכי טופו והשליכה ארצה. הצעירים שנעצרו התי- נגזו באלימות ולכן הוזמנה תיגבורת. את כל האירוע ראה קהל רב שהיה במקום והשוטרים, לפי דבריהם, השתמשו בכוח סביר כדי לעצור את החשודים".

בינתים מינתה מיטרה באשקלון קצין בודק, כדי שיטפל בתלונתו של השוטר הצבאי. שתי המיטרות — האזרחית והצבאית — ממתנות עתה לתוצאות הבדיקה.

שוטר צבאי קאפה שני אגרופים בחזה

ראל מוכנה לדבר עם אש"ף. לישראל יש מדיניות רשמית של אי-הכרה באש"ף, בגלל האמנה שלו.

צוקר: לא איכפת לי האמנה! אני לא שם לב לניירות. אולם בפומבי, גם אני צריך לתמוך במדיניות זו.

בהמשך השיחה עמד צוקר על ההבדלים שבין התנועה האמריקאית נגד מילחמת ויאט-נאם ובין שלום עכשיו. למשל, שלום עכשיו אינה תנועה של סטודנטים, כי "האוניבסיטות הישראליות הן ימניות מאד". שלום עכשיו פונה לציבור כולו.

צוקר: ...תראה, אני עצמי צנחן. אני הולך ב-10 בדצמבר לתימרונים. אם תהיה עוד מילחמה, אלהם.

פוקוס: גם אם תהיה זאת מילחמה גרעינית?
צוקר: (אחרי הפסקה ארוכה): אינני יודע.

מיטרה

דו-קרב בין שוטרים

שוטר צבאי ללא מדים

ושוטר מיטרת ישראל, אף הוא

ללא מדים, נתקדו זה בזה

מכונית הפרוד קורטנה עצרה בחריקת בלמים. את תשומת-ליבם של השוטרים שברכב משכו שני צעירים, שנראו יוצ- אים מאולטי אהרון באשקלון. אחד ה- צעירים, יואב קאפה, איש קבע במשרת במיטרה הצבאית, ניגש להטיל את מימיו בסימטה חשוכה. חשדם של השוטרים גבר. כאשר התקרבו שמעו את החייל אומר לחברו: "יאללה, תעזוב אותי, אני מת להשתין".

אחד הבלשים, יוסף ("ז'וז'ו") סבא, ניגש אל קאפה ותפש אותו בכתפו. **גז מרמיץ בפרצוף.** מאוחר יותר מסר קאפה בעדותו במיטרה, כי הוכה על- ידי השוטרים. סירב קאפה: "הוא תפש אותי והתחיל לנער אותי. אחרי-כך, בלי להגיד מילה, הכניס לי שני אגרופים בחזה והיכה אותי בראש, במכשיר הקשר שלו.

פוקוס: אני יכול להדפיס זאת? **צוקר:** כן. אנחנו מאוחדים לגבי הנר- שא של החזרת השטחים הכבושים. לגביי- נו, אוטונומיה היא רק מונח של מעבר. יש לנו שלוש מטרות בשלום עכשיו: הפסיקו את ההתנחלויות, החזירו את ה- שטחים, הקימו ישות לאומית בגדה המע- רבית ובעזה.

פוקוס: האם אירגון שלכם יכול היה לקבל "החלטת-242 חדשה", כפי שנציג אש"ף באו"ם. טרזי, עמד להציע? (טרזי חזר בו מהצעתו לפי בקשה של אנדרו יאנג).

צוקר: אני חושב שזו הוצפה לבקש מהפלטונים לקבל את 242 כפי שהיא עכ- שיו.

"עשינו דברים כיהודים". בהמשך הראינו התעוררה הבעיה המטרידה מאד את הפלטונים: בעיית-הפליטים.

פוקוס: אז אתם תומכים בשיבת ה- פליטים הפלסטיניים?

צוקר: אין איש בתנועת שלום עכשיו הדוגל בשיבת הפליטים לגבולות 1967.

פוקוס: מה ביחס לפיצויים לפליטים שאיבדו את בתיהם?

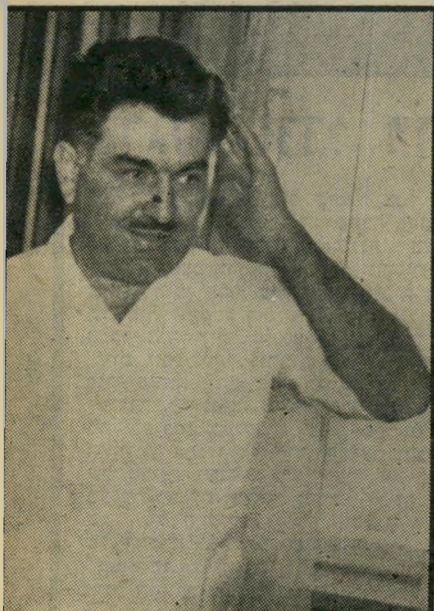
צוקר: פיצויים — נו, זה דבר אחר. **פוקוס:** מה ביחס לזכות הפלטונים לשיבה למדינת הגדה המערבית?

צוקר: אנחנו בהחלט בעד שיבת ה- פליטים למדינת הגדה המערבית. במהלך מילחמת 1948 עשינו דברים, כיהודים, אבל לא הייתי יכול לעשות אותם עכשיו. אי-אני אומר שאיש לא קיבל את החלטות האו"ם משנת 1947. כמיל שמעון היה ה- ערבי היחידי שתמך או ברעיון של שתי מדינות.

לא איכפת האמנה. בהמשך הראינו הסביר צוקר לבעל-שיחו הערבי כי על יאסר עראפאת לנוהג כמו אהור אל-סא- דא, ולעשות מחווה כלפי ישראל. "אילו עראפאת ואני היינו יושבים ביחד, היינו פותרים את הבעיה תוך שבועיים".

צוקר: ...מהו האינטרס העיקרי של אש"ף? השגת פיתרון מדיני לעולל שג- שה לפלטונים, או השמירה על אחדות האירגון?

פוקוס: אתה מדבר כאילו היתה יש-

שר ניסים במקום תרופות

דק על-ידי הרופא-המטפל שלו, שקבע כי הוא נמצא במצב פסיכטי חריף וכי הוא זקוק בדחיפות לאישפוז. החולה סירב להתאשפז, אולם הבטיח לקחת את תר- פות-ההרגעה שרשם לו הרופא. החולה, כנראה, לא לקח את התר- פות, ומצבו החמיר. כדי למצוא פורקן למצוקתו חייג ללישכת ראש-הממשלה ואיים על השר.

שם בדוי.